

Vi have dernæst derovre dannet ikke mindre end 24 Svineavlforeninger med 880 kaarede Søer, og det har vist sig i de to sidste Aar — det kunne vi konstatere gennem Andelsslagterierne — at der har været en Fremgang som ikke andre Steder. Konsulent Albrechtsen i Aakirkeby har skrevet en Beretning om det, som jeg vil bede de Herrer læse i Andelsbladets sidste Nummer. Han havde den samme Beretning med paa Konsulentmødet i Efteraaret i Kjøbenhavn, og alle Konsulenterne vare glade ved at se Resultatet af det statistiske Materiale, vi havde at opvise den Gang, saa jeg vil meget anbefale her at stemme paa Flertallets Forslag, som jo ogsaa den højtærede Minister har sluttet sig til, og ikke gaa med Mindretallets Forslag om, at Bevillingen ikke skal gælde mer end 5 Aar, selv om det ogsaa motiveres med, at vi selv efter den Tid maaske paa en eller anden Maade kunne forny Bevillingen. Jeg tror, at det er urigtigt, det bringer en stor Usikkerhed med Hensyn til Svineavlens Ledelse, men jeg skal være enig med Mindretallet i, at der bør træffes strengere Forholdsregler til at kassere det daarlige, selv om vi skulle give lidt mere Tilskud, og se hen paa at beholde det gode, saa at vi kunne faa de bedste Dyr ud til Avl og blive fri for for mange og daarlige Dyr. Paa det Punkt kan jeg ikke nægte, at jeg giver Mindretallet Ret. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale at stemme for Flertallets Forslag, idet jeg altsaa forudsætter, at vi med Hensyn til Bevillingen til Hesteopdrætningsanstalter følge det Forslag, som den højtærede Minister har bebudet at ville stille, og som vistnok ogsaa er det, der bedst kan tilfredsstille alle.

Harald Jensen: Den højtærede Landbrugsminister svarede mig ikke paa det Spørgsmaal, som jeg stillede til ham, og som gik ud paa, hvorvidt Socialdemokraterne have stemt mod Bevillinger til Landets Erhvervskilder eller til Landbruget. Det fik jeg ikke noget Svar paa, derimod gav den højtærede Landbrugsminister sig til at tale om alle mulige andre Ting, f. Eks. om, hvad der kan flyde Journalister i Pennen, naar de ligge i Kamp med andre Blade og andre Partier. Det kan naturligvis være ganske godt at faa en god Tone ind i Pressen, men jeg tror alligevel, at den højtærede Landbrugsminister ikke har haft sine Øjne henvendt paa den Presse, som repræsenterer det Parti, han tilhører. Forholdet er jo nemlig dette, at

naar vor Presse bruger lidt skarpe Udtryk over for Modstandere, stemmer der fra den højtærede Ministers egen Presse Ord, der ere langt værre end baade „Storbonde“ og „Agrar“. Jeg skal nævne nogle Stykker, som komme fra den Side, nemlig „Rumlepøtter“, „Sognekonger“, „Kommunehertuger“ og — ja, jeg kunde nævne nogle fra den senere Tid, men jeg skal ikke gøre det, da de ere møntede paa enkelte bestemte Mænd. Men det er jo ikke det, jeg talte om, ikke det, jeg spurgte den højtærede Minister om, og jeg gentager da mit Spørgsmaal her: Hvor har Socialdemokratiet i denne Sal stemt mod Bevillinger, der kunne gavne Landbruget eller andre af Landets Erhvervskilder? Og naar den højtærede Landbrugsminister bliver mig Svar skyldig paa dette Spørgsmaal, maa han dermed ogsaa indrømme, at han ikke har nogen Grund til at forundre sig over min Stilling til Husdyrloven.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at jeg slet ikke har udtalt nogen Forundring over det ærede Medlems Stilling til Husdyrloven og heller ikke har bebrejdet det ærede Medlem noget som helst med Hensyn til hans Stemmegivning i denne Sag. Hvis det ærede Medlem vil se Rigsdagstidende, vil han finde, at den Bemærkning, jeg fremkom med, gik ud paa, at Socialdemokraterne ikke altid saa med særlig milde Øjne paa Spørgsmaal, der vedrørte Agrarinteresser. Det var egentlig kun dette ganske almindelige Synspunkt, jeg drog frem uden at sigte det ærede Medlem for Modstand mod noget bestemt Forslag. Jeg har derfor heller ikke fundet Anledning til at gaa det ærede Medlems Afstemninger igennem med Hensyn til Husdyrloven. Min Bemærkning forleden Dag sigtede kun til Socialdemokraternes Stilling i Almindelighed.

Berntsen: Det ærede Udvalg, som har behandlet denne for Landbruget saa vigtige Sag, har just ikke gjort det let for os, der ikke have haft Sæde i Udvalget, at tage Standpunkt til adskillige af de Indstillinger, der foreligge fra Udvalgets Side. Det forekommer mig ogsaa, at den Forretningsgang, der er indført i dette Udvalg, er mildest talt uheldig. Det er en noget forceret Fremgangsmaade, man har benyttet i dette Udvalg. De to Ordførere for Flertallet og for Mindretallet, der jo ellers ere gode Venner og Partifæller, og som ved denne Løjlighed have